

Tale om blandede Sager; og det kan sikkert komme til at volde Vanskeligheder.

Dernæst kan man ikke straks se, hvor mange Sager det er, det kan dreje sig om; thi ganske vist er der nogen Statistik, der følger med, men den giver ingen Oplysning, eller den giver nok nogen Oplysning, men om Ting, vi ikke have Brug for. Det meste af, hvad der staar her paa Bagsiden af Lovforslaget, kan være interessant at se paa, men kommer slet ikke den Sag ved, som vi her behandle. Det, der nemlig er nødvendigt for os at vide, er; hvor mange Sager der har været paa-dømt ved Krigsretten og er blevet appelleret til Overkrisretten; thi det er saadanne Sager, som der kan blive Tale om at appellere videre til Højesteret. Men det findes der ingen Oplysninger om i disse Tal, som her foreligge, og det kunde der formentlig nok have foreligget Oplysning om, thi Overkrisretten traadte jo i Kraft i 1908, og det er jo ikke saa mange Sager, denne Appellinstans har behandlet, at man ikke nok kunde have givet Oplysning derom. Dernæst kunde man nok ogsaa have delt disse Sager igen efter den Anvisning, her er given i Lovforslaget, i de Sager, som for Fremtiden udelukkende skulle behandles af de borgerlige Domstole, og dem, der skulle behandles af de militære Domstole; men alt dette foreligger der ingen Oplysninger om. Imidlertid er det jo Ting, som der sikkert let kan skaffes Oplysninger om, og som et Udvalg kan faa Oplysning om, og som da nærmere kunne drøftes.

Hvad den Tanke angaar at lade visse Sager appellere til Højesteret, da har jeg allerede tidligere her under den Forhandling, som fandt Sted om den militære Retspleje, udtalt, at jeg stillede mig temmelig tvivlende overfor det, og det gør jeg fremdeles. I det hele taget strider det imod den militære Rettergangs Natur at faa flere Instanser end allerhøjest nødvendigt. Militærvæsenet kræver hurtig Afgørelse i saadanne Sager; man kan ikke have en Sag løbende i Maanedvis. Mange af de Folk, der komme ind under en saadan Sag, skulle hjemsendes, eller man skal have Manøvrer, kort sagt, der er meget i Vejen for at have lange Retstrætter, men derfor er det en kedelig Omstændighed, hvis man skal have Sager, der skulle gaa igennem tre Instanser. Og at appellere fra en udelukkende militær Domstol til en blandet Domstol, som vi allerede nu have, fra Krigsretten til Overkrisretten, det lader sig gøre; men at appellere udeluk-

kende til en juridisk Domstol har ogsaa sine Vanskeligheder.

Men som sagt, muligvis kunne vi faa nærmere Oplysninger af Ministeren i Udvalget. Tanken, der ligger til Grund for Lovforslaget, er saa sund og rigtig, at den vil jeg anbefale; jeg skal gerne gøre mit til, at Lovforslaget kan fremmes, skønt det formodentlig er sent paa Samlingen nu, da vi sidde med det. Til disse Ord skal jeg indskrænke mig.

L. Jessen: Jeg vil gerne paa min Grupes Vegne give dette Lovforslag et Par anbefalende Ord med paa Vejen; jeg haaber, det vil faa en hurtig og temmelig let Gang gennem Tinget. Det indeholder jo Opfyldelsen af det Løfte, som den højtærede Forsvarsminister gav os under den Forespørgsel, som vi stillede for kort Tid siden her i Tinget, og Lovforslaget raader Bod paa de værste af de Ulemper, som vi navnlig paa pegede indeholdes i den Loy, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) gennemførte, da han var Forsvarsminister. Det forekommer mig, at Lovforslaget i alt væsentligt indeholder et saadant Fremskridt, at vi ubetinget kunne anbefale, at det fremmes. Naturligvis nære vi, som ærede Medlemmer ville vide, mere vidtgaaende Ønsker med Hensyn til en videregaaende Reform af den militære Retspleje og navnlig af den militære Straffelov. Den militære Straffelov foreligger jo ikke her, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale, at vi stadig bør have den i mente, stadig bør lægge Vægt paa snarest muligt at faa den ændret. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget; det vil der jo blive Lejlighed til senere ved anden Behandling. Det forekommer mig som sagt, at Lovforslaget indeholder saadanne Fremskridt, at vi kunne være tjente med det. Afgrænsningen mellem, hvad der er militære Forbrydelser, og hvad der er borgerlige Forbrydelser, forekommer mig ogsaa at være saa god, som man i hvert Fald ved en saadan midlertidig Lov kan faa den; maaske der ved en senere Revision kan træffes en anden Afgrænsning, men det maa være forbeholdt den Tid at afgøre det.

Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke kunde være villig til at være med til at forhandle om et Par Smaaændringer til, som jeg synes godt kunde komme ind i denne Lov. Maaske maatte Titelen saa